11575 - Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem

Soru

Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem'in Hayatından Kısaca Bilgi Verir Misiniz?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

İsrailoğulları kendi aralarında ihtilafa düştüler, inançlarını ve şeriatlarını çarpıtıp değiştirdiler, böylece hak yok oldu, batıl ortaya çıktı; zulüm, fesat ve fitne yayıldı. Bu durumun sonucunda ümmet hakkı ayakta tutan, batılı yok eden, insanları doğru yola erdiren bir dine ihtiyaçları doğdu. Bunun üzerine yüce Allah Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem 'i peygamber olarak gönderdi. Yüce Allah şöyle dedi: "Sana kitabı, ancak ayrılığa düştükleri şeyleri onlara açıklaman için ve iman eden bir topluma doğru yolu gösterici ve rahmet olarak indirdik." (Nahl 64)

Yüce Allah, tüm peygamber ve nebileri tek bir Allah'a ibadet edilmesine davet ve insanları karanlıktan aydınlığa çıkarmak için göndermiştir. İlk peygamber Âdem a.s'dir, son peygamber ise Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem'dir. Yüce Allah şöyle dedi: "Andolsun biz, her ümmete, "Allah'a kulluk edin, tâğûttan kaçının" diye peygamber gönderdik." (Nahl 36)

Şüphesiz Rasullerin ve Nebilerin sonuncusu Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem'dir. Kendisinden sonra peygamber ve nebi gelmeyecektir. "Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın Resûlü ve nebîlerin sonuncusudur. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir." (Ahzab 40)

Her nebi kendi kavmi için özel gönderilirdi fakat Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem tüm insanlara peygamber olarak gönderilmiştir. "Biz, seni ancak bütün insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bilmezler." (Sebe
28)

Yüce Allah; insanları hidayet edecek, onları karanlıktan aydınlığa çıkaracak Kur’an’ı peygamberine indirmiştir. “Bu Kur’an, Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, mutlak güç sahibi ve övgüye lâyık, göklerdeki ve yerdeki her şey kendisine ait olan Allah’ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır.” (İbrahim 1)

Muhammed bin Abdullah bin Abdulmuttalib El-Haşimi El-Kureyşi; Fil ordusu Kâbe'yi yıkmaya geldiği Fil yılında Mekke'de doğdu. Allah Fil ordusunu yok etti. Muhammed annesinin karnındayken, babası vefat etti. Doğduğunda ise onu Halima Al-Saadia emzirdi. Daha sonra Mekke'ye dönerken annesi Amina bint Vehb ile birlikte Medine'deki dayılarını ziyaret etti. Altı yaşındayken annesi El-Abwa'da vefat etti. Daha sonra dedesi Abdulmuttalib ona kefil oldu ancak Muhammed sekiz yaşındayken dedesi öldü. Daha sonra amcası Ebu Talib ona kefil oldu, onun bakımını üstlendi ve iyi davrandı. Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem’i kırk yıldan fazla savundu fakat, atalarının dinini terk etti, diye Kureyşliler'in onu kınamasından korktuğu için iman etmedi.

Muhammed, gençken Mekke halkı için koyun güderdi, daha sonra Hatice bint Huveylid'in malıyla ticaret yapmak için Şam'a gitti ve iyi kazanç sağladı. Hatice; onun ahlakından, samimiyetinden ve güvenilirliğinden etkilenerek onunla evlendi. Kendisi yirmi beş yaşındayken, Hatice ise kırk yaşındaydı ve o ölene kadar başkasıyla evlenmemiştir.

Yüce Allah, Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem’in güzel bir şekilde yetişmesini sağlamış, terbiye etmiş, yetiştirmiş ve onu kavminin fiziksel ve ahlâk bakımından en iyisi, mertlikte en güçlüsü, konuşmada en doğru söyleyen, emanete en fazla sahip çıkan, en halim ve sabırlı kişisi konumuna getirmiştir. Öyle ki kavmi kendisine El-Emin adını vermiştir.

Daha sonra kendisine uzlet sevdirildi. Günler, geceler geçer ve o Hira mağarasında yalnız kalır, orada Rabbine ibadet ve dua ederdi. Putlardan, içkiden ve kötü alışkanlıklardan nefret eder, hayatında hiçbir zaman onlara aldırış etmezdi.

Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem otuz beş yaşına geldiğinde, seller Kâbe'yi yıkıp zarar verince Kureyşliler ile birlikte Kâbe'nin inşasına katıldı. Haceru’l-Esved’i taşımakta kabileler arasında anlaşmazlık çıkınca onu hakem olarak tayin ettiler. Bunun üzerine bir elbise istedi ve taşı

onun içine koydu. Sonra kabile liderlerine elbisenin kenarlarından tutmalarını emretti ve hepsi onu kaldırdı, kendisi de taşı yerine koydu ve Kâbe'nin binasına devam ettiler. Herkes bu duruma razı oldu ve tartışma kesildi.

İslamiyet öncesi insanların cömertlik, vefa, cesaret gibi övgüye değer davranışları olduğu gibi, Kâbe'ye hürmet etmek, tavaf etmek, hac ve umre yapmak, kurban kesmek gibi İbrahim'in dininin izleri de vardı. Buna bağlı olarak zina, içki içmek, faiz almak, kız çocuklarını öldürmek, haksızlık yapmak, putlara tapmak gibi kötü davranış ve adetlere sahiptiler.

İbrahim'in dinini değiştiren ve putlara tapınmayı ilk davet eden Amr bin Luhay el-Huza'i'dir. O, Mekke'ye ve başka yerlere putlar getirmiş ve insanları bunlara ibadet etmeye çağırmıştır; bunlar arasında Ved, Suva', Yeğus, Yauq ve Nesr bulunmaktadır.

Daha sonra Araplar; Kadid'de Manat, Taif'te El-Lat, Wadi Nahla'da El-Uzza, Kâbe'nin iç kısmında Hubal putu gibi birtakım putlar edindiler. Daha sonra Kabe'nin etrafında ve evlerin içinde de putlar edinmeye başladılar. Anlaşmazlığa düştükleri konularda kahinleri, falcıları ve sihirbazları hakem tayin ettiler.

Şirk ve bozgunculuğun bu şekilde yayılması üzerine Allah, Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem'i kırk yaşındayken peygamber olarak göndererek insanları yalnızca Allah'a ibadet etmeye ve putlara tapmayı terk etmeye davet etti. Ancak Kureyşliler bunu kınadılar ve şöyle dediler: "İlâhları bir tek ilâh mı yaptı? Gerçekten bu çok tuhaf bir şey!" (Sad 5)

Allah, Resulü Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem'i Tevhid ile gönderinceye kadar bu putlara tapılmaya devam edildi. Ancak daha sonra Rasulullah ve ashabı -Allah onlardan razı olsun- putları yok edip yıktılar, böylece hak üstün geldi ve batıl yok oldu. "De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Şüphesiz batıl, yok olmaya mahkûmdur." (İsra 81) İlk vahiy, ibadet için uzlete çekildiği Hira mağarasında gelmiştir. Kendisin Cebrail gelmiş ve okumasını istemiş fakat kendisi okumayı bilmediğini söylemiş üçüncü defada ise Cebrail şu ayetleri okumuş: "Rabbin insanı (ana rahmine asılmış, tutunmuş) bir kan pıhtısından yarattı.. Oku! Senin Rabbin en cömert olandır." (Alak 1-3)

Bu olayda Rasulullah; korkmuş ve titremeye başlamış, soluğu eşi Hatice'nin yanında almıştı. Olup

bitenleri anlattı, bunun üzerine Hatice onu sakinleştirerek şöyle dedi: **“Korkma, endişelenme! Allah, seni asla mahcup etmez. Çünkü sen, akrabalarınla ilgilenirsin, yetim ve kimsesizleri gözetirsin, fakir ve ihtiyaç sahibinin yardımına koşarsın, misafire ikramda bulunur, komşuna iyi davranırsın. Mazluma ve mağdura kol kanat gerersin. Hakkı savunur, doğrunun yanında yer alırsın.”** Sonra O’nu amcaoğlu Varaka b. Nevfel’e götürdü. Nitekim Varaka, Hristiyanlık dinine girmişti ve semavi konulardan haberdardı. Olanları dinledikten sonra şöyle dedi: “Bu, Musa peygambere gelen melektir.” Sabırlı olmasını söyledi hatta kavminin onu memleketinden çıkaracağını bildirdi.

Bir müddet geçmesine rağmen tekrar vahiy gelmedi. Bunun üzerine Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem vahiy kesintisine üzüldü. Bir gün yolda yürürken meleği yer ile gök arasında gördü. Bunun üzerine tekrar eve gelip örtülmesini istedi. Bunun üzerine Muddessir suresini “Ey örtünüp bürünen (Peygamber!) Kalk da uyar.” (Müddessir 1-2) indirildi ve ondan sonra vahiy kesintisiz gelmeye devam etti. Peygamber Efendimiz, Mekke'de on üç yıl boyunca önce gizlice, sonra açıkça Allah'a ibadet etmeye davet etmiştir. Allah ona savaş olmaksızın yumuşak ve nazik bir şekilde hakka davet ve tebliğ etmesini emretmiştir. Önce kendi kavmini uyardı, sonra etrafındakileri uyardı, sonra bütün Arapları uyardı, daha sonra da bütün âlemleri uyardı. “Ey Muhammed! Şimdi sen, sana emrolunanı açıkça ortaya koy ve Allah’a ortak koşanlara aldırış etme.” (Hicr 94)

Zenginlerden, soylulardan, zayıflardan, fakirlerden, kölelerden, erkek ve kadınlardan olmak üzere bir grup insan Rasul'e iman ettiler. Ancak iman edenlerin bir kısmı işkenceye uğradı, bir kısmı da öldürüldü. Kureyş'in şerrinden korunmak için bir grup mümin Habeşistan'a hicret etti. Onlarla birlikte Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem de eziyet gördüyse de Allah dinini hâkim kılıncaya kadar sabretti.

Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem elli yaşını doldurup peygamberliğin üzerinden on yıl geçince, kendisini Kureyş'in şerrinden koruyan amcası Ebu Talib vefat etti. Daha sonra O’nu teselli eden hanımı Hatice ölünce kavminin ona olan musibetleri arttı. Ve Rasulullah’a daha fazla işkence vermeye cesaret buldular. Ancak her şeye rağmen tüm olumsuzluklara göğüs gererek sabretti.

Eziyetler şiddetlenip Kureyşliler ona saldırmaya cesaret edince Taif'e çıktı ve oradaki halkı İslam'a

davet etti fakat onlar da iman etmediler, aksine ona zarar verdiler ve topukları kanayana kadar ona taş attılar. Bunun üzerine Mekke'ye döndü, Hac mevsiminde ve diğer özel günlerde insanları İslam'a davet etmeye devam etti.

Sonra yüce Allah, Rasulünü geceleyin Cebrail'le birlikte Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya götürdü. Burak'tan indikten sonra Mescid-i Aksa'da peygamberlerle namaz kıldırdı. Sonra Cebrail ile birlikte göğe yükselmeye başladı. Göğün birinci katında Âdem a.s'i gördü; sağında iyi insanların ruhları, solunda ise kötü insanların ruhları vardı. Sonra semanın ikinci katına yükseldi, orada İsa ve Yahya'yı gördü. Sonra üçüncü katında Yusuf, dördüncü katında İdris, beşinci katında Harun, altıncı katında Musa ve yedinci katında İbrahim a.s'ı gördü. Cebrail ile birlikte yükseliş Sidretü'l-Münteha'ya kadar sürdü. Sonra yüce Allah onunla konuştu ve ümmetine gündüz ve gecede elli farz kıldı, sonra bu farzları beş farza kadar indirdi, Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem'e özel bir ikram olarak namaz sayısını beş ancak sevap olarak elli namaz hükmünde kabul etmiştir. Sonra şafak sökmeden Mekke'ye döndü ve başına gelenleri insanlara anlattı. Bunun üzerine müminler ona inandı, kâfirler ise onu yalanladı:
"Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed'i) bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren Allah'ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir." (İsra 1)

Daha sonra Allah, Resulüne destek olacak birilerini hidayete erdirdi. Hac mevsiminde, Medine'den bir grup olan Hazrec ile karşılaştı, bunlar İslam'a girdikten sonra Medine'ye döndüler ve İslam'ı orada yaydılar. Ertesi yıl geldiklerinde sayıları ondan fazlaydı, Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem onları karşıladı ve yola çıktıklarında Musab bin Umeyr'i onlarla birlikte gönderdi. Onlara Kur'an okuyor ve öğretiyordu. Musab'ın daveti sayesinde aralarında Evs liderleri Saad bin Muaz ve Usayd bin Hudayr'ın da bulunduğu pek çok kişi İslam'a girmiştir.

Ertesi yıl gelip Hac mevsimi geldiğinde, Evs ve Hazreç'ten yetmişten fazla adam çıkıp, Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem'i Medine'ye davet ettiler. Zira onun kavmi ona karşı çıkıp ona eziyet ediyordu. Resulullah, Akabe'de Teşrik gecelerinden birinde onlarla randevulaştı, gecenin üçte biri geçince randevuya çıktılar bu sırada amcası Abbas da Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem'in

yanındaydı. Abbas o vakitte İslam’a girmemişti fakat yeğenine destek olmak istemişti. Abbas ve Rasulullah halkla güzel sözlerle konuştular, ardından Rasulullah, O’nu desteklemeleri ve savunmaları şartıyla Medine'ye hicret edeceğini söyleyerek onların biat etmesini istedi ve bunun karşılığında Allah onlar için cennet vadetmiştir. Bu teklifi kabul edip tek tek Rasulullah’a biat ettiler. Sonra Kureyşliler olanları öğrendi ve onları aramaya çıktılar ancak Allah onları onlardan kurtardı ve Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem bir süre daha Mekke'de kaldı. “Şüphesiz ki Allah, kendi dinine yardım edene mutlaka yardım eder. Şüphesiz ki Allah, çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.” (Hac 40)

Bunun üzerine Rasulullah, ashabına Medine'ye hicret etmelerini emretti; böylece müşriklerin hapsettikleri hariç Rasulullah, Ebû Bekir ve Ali'den başka Mekke'de kimse kalmadı. Müşrikler Allah Rasulü'nün ashabının Medine'ye hicret ettiklerini duyunca, onun da kendilerine katılmasından ve durumunun daha da ağırlaşmasından korkup onu öldürmek için komplo kurdular, Cebrail bu komployu kendisine haber verdi. Bunun üzerine Rasulullah, Ali'ye geceyi yatağında geçirmesini ve Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem’in yanında bulunan emanetleri sahiplerine iade etmesini emretti. Müşrikler onu öldürmek için geceyi Rasulullah'ın kapısında geçirdiler. Ancak Allah kendisini onların tuzağından kurtardı, sonra o aralarından çıkıp Ebû Bekir'in evine gitti ve Allah şöyle vahyetti: “Hani kâfirler seni tutuklamak veya öldürmek, ya da (Mekke’den) çıkarmak için tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kuruyorlar. Allah da tuzak kuruyordu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.” (Enfal 30)

Bunun üzerine Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem Medine'ye hicret etmeye karar verdi, Ebû Bekir ile birlikte Sevr mağarasına çıktılar ve orada üç gece konakladılar. Alternatif yollardan yolculuk için müşrik olan Abdullah b. Ebi Ureykit’i bir ücret karşılığında yol rehberi olarak kiraladılar ve develerini ona teslim ettiler. Kureyşliler bu olay karşısında dehşete kapıldılar ve onları her yerde aramaya başladılar. Ancak Allah, Resulünü koruma altına aldı. Müşriklerin aramaları sona erince Medine'ye doğru yola çıktılar. Kureyşliler onları bulmaktan ümitlerini kesince onların ikisini veya birini getiren kişiye ödül olarak iki yüz deve vereceklerini ilan ettiler. Herkes aramaya koyuldu, bunlardan birisi de Suraka b. Malik idi. O zamanlar kendisi müşrikti, Rasulullah’a yaklaşınca atının ayakları yere battı ve yerinde hareket edemez oldu. Suraka Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem’e

ulaşamayacağını anlayınca kendisine dua etmesini ve ona zarar vermemesini istedi. Bunun üzerine Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem ona dua etti, Suraka geri döndü ve onları arayanları da o yoldan uzaklaştırdı. Suraka Mekke fethinden sonra İslam'a girmiştir.

Peygamber Sallallahu Aleyhi Vesellem Medine'ye vardığında, Müslümanlar onun gelişiyle sevinç içindeydiler. Erkekler, kadınlar ve çocuklar onu tekbirlerle ve sevinçle karşıladılar. İlk önce Kuba'da konakladı, orada Müslümanlarla birlikte Kuba Mescidi'ni inşa etti ve orada birkaç gece kaldı. Sonra Cuma günü Beni Salim bin Avf'ta namaz kıldı. Sonra devesine bindi ve Medine'ye girdi. Tüm halk kendi evlerine misafir etmek için yarışıyordu. Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem onlara deveyi serbest bırakmalarını söyledi, çünkü kendisi nerede duracağı hususunda emir almıştır. Deve bugün Mescid-i Nebevi'nin olduğu yere kadar yürümüş ve durmuştur.

Allah, Rasulünün mescidin yanında, dayılarının yanında kalmasını sağladı ve o da Ebû Eyyûb el-Ensârî'nin evinde kaldı. Sonra Rasulullah'ın ve Ebubekir'in ailesini Medine'ye getirmeleri için birilerini gönderdi.

Bunun üzerine Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem ve ashabı, devenin durduğu yerde Mescid-i Nebevi'yi inşa etmeye başladı, onun kıblesini Kudüs'e çevirdi, direklerini kütüklerden ve çatısını da hurma ağacı yapraklarından yaptırdı. Sonra Medine'ye gelişinden bir sene sonra kıble, Kâbe'ye çevrildi.

Daha sonra Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem, Muhacirlerle Ensar arasında kardeşliği sağladı ve Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem, Yahudilerle birlikte Medine'de barış içinde yaşanması için bir sözleşme yazdırdı. Yazılan kararlardan biri de Medine'nin birlikte savunulmasıdır. Yahudi haham Abdullah bin Selam, İslam'ı kabul etti ancak geri kalan Yahudilerin çoğunluğu küfrü tercih etti. Bu yıl içerisinde Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem, Aişe r.a ile evlendi.

İkinci yılda ezan okunmaya başlandı, kıble Kâbe'ye çevrildi ve Ramazan orucunu farz kılındı.

Peygamber Sallallahu Aleyhi Vesellem Medine'ye yerleştiğinde, Allah da onu zaferiyle desteklediğinde; muhacirler ve Ensar onun etrafında toplanmış, kalpler de onun etrafına kenetlenmesi üzerine; Münafıklar, müşrikler ve Yahudiler tek cepheden ona zarar vermeye

başladılar, ona iftira attılar ve onunla savaştılar. Allah ona sabretmesini, bağışlamasını ve affetmesini emretti. Zulümleri şiddetlendiğinde ve kötülükleri arttığında Allah Müslümanlara savaşma izni verdi. Böylece Yüce Allah'ın şu ayeti nazil oldu: “Kendilerine savaş açılan Müslümanlara, zulme uğramaları sebebiyle cihad için izin verildi. Şüphe yok ki Allah’ın onlara yardım etmeğe gücü yeter.” (Hac 39)

Daha sonra yüce Allah Müslümanlara karşı savaşanlara savaş yapmalarını şöyle emretti: “Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Ancak aşırı gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez.” (Bakara 190)

Daha sonra tüm müşriklerle savaşılmasını emretti: “Fakat Allah’a ortak koşanlar sizinle nasıl topyekûn savaşıyorlarsa, siz de onlarla topyekûn savaşın. Bilin ki Allah, kendine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir.” (Tevbe 36)

Bunun üzerine Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem ve ashabı, İslam’a ve Allah yolunda cihada davet etmişler. Böylece saldırganların tuzakları defedilmiş, mazlumların hakkı savunulmuş ve Allah da İslam’ı zaferiyle desteklemiş ve bütün din Allah'ın olmuştur. Müslümanlar, hicretin ikinci yılında Ramazan ayında Bedir'de müşriklerle savaştı, Allah da ona zafer nasip etmiş ve küfür topluluklarını dağıtmıştır. Üçüncü yılında ise Beni Kaynuka Yahudileri barış antlaşmasını ihlal edip bir Müslümanı öldürdüler. Peygamber Sallallahu Aleyhi Vesellem onları Medine'den Şam'a sürgün etti. Daha sonra Kureyşliler Bedir'de öldürülenlerin intikamını almak için Hicretin üçüncü yılında Uhud civarında konakladılar. Bu savaşta okçular, Rasulullahın emrine uymadılar, Müslümanlar için zafer sağlanamadı ancak müşrikler de Medine’ye girmeden Mekke'ye geri döndüler.

Daha sonra Beni Nadir Yahudileri ihanet edip Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem’e taş atarak onu öldürmeye niyetlendiler. Ancak yüce Allah peygamberini korudu. Bunun üzerine dördüncü yılda onları kuşattı ve Hayber’i tahliye ederek Yahudileri sürgün etti.

Beşinci yılda, Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem ve Müslümanlar Beni Mustalık'a savaş açarak onları mağlup ettiler, birçok malı ve esirleri ganimet olarak aldılar. Sonra Yahudiler İslam'ı anayurdunda yok etmek için tüm kabileleri kışkırttı. Müşrikler, Habeşliler ve Gatafan Yahudileri

Medine çevresinde toplandılar. Bunun üzerine Allah onların tuzaklarını bozguna uğrattı, Resulünü ve müminleri muzaffer kıldı. “Allah, inkâr edenleri, hiçbir hayra ulaşmaksızın kin ve öfkeleriyle geri çevirdi. Allah, savaşta mü’minlere kâfi geldi. Allah, kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.” (Ahzab 25)

Daha sonra Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem hainliklerinden ve antlaşmayı bozmaları nedeniyle Benî Kureyza Yahudilerini kuşattı, Allah da onlara karşı Rasul’ünü muzaffer kıldı. Erkekleri öldürüldü, çocukları ve malları ganimet olarak alındı.

Hicretin altıncı yılında Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem Kabe’yi ziyaret edip tavaf etmeye karar verdi, ancak müşrikler ona engel oldular ve on yıl boyunca ateşkes için Hudeybiye'de onlarla anlaşma imzalandı. Böylece insanlar güvende olacak ve istediklerini seçebileceklerdi, böylece insanlar gruplar halinde Allah’ın dinine girdiler.

Hicretin yedinci yılında Rasulullah Müslümanlara zarar veren Yahudi liderlerini ortadan kaldırmak için Hayber'e saldırdı, onları kuşattı, Allah ona zafer ihsan etti ve Müslümanlar onların topraklarını ve mallarını ganimet olarak aldı. Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem Dünyanın krallarıyla yazıştı ve onları İslam'a davet etti.

Hicretin sekizinci yılında Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem, saldırganları terbiye etmek için Zeyd bin Hârise komutasında bir ordu gönderdi fakat Romalılar büyük bir ordu toplayarak Müslümanların komutanlarını öldürdüler. Daha sonra Müslümanlar geri çekildi, Allah Müslümanları Romalıların şerrinden korudu.

Daha sonra Mekkeli kafirler ihanet edip antlaşmayı bozdular, bunun üzerine Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem büyük bir orduyla onların üzerine gitti ve Kabe’yi putlardan ve kâfirlerin vesayetinden arındırarak Mekke'yi fethetti.

Daha sonra Sakif ve Hevazin'in saldırısını püskürtmek için Hicretin sekizinci yılının Şevval ayında Huneyn Savaşı yapıldı. Kâfirlerin mağlup edilmesine Allah yardım etti ve Müslümanlar pek çok ganimet elde etti. Müslümanlar Taif'e yürüdüler ve orayı kuşattılar ancak Allah, fethi nasip etmedi. Bunun üzerine Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem onlara dua edip oradan ayrıldı. Daha sonra Müslüman oldular ve ganimetleri dağıttılar. Sonra sahabeyle birlikte umre yaptıktan sonra

Medine'ye doğru yola çıktılar.

Hicretin dokuzuncu yılında Tebük savaşı sıkıntılı, zorlu ve aşırı sıcak bir dönemde gerçekleşti. Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem, Romalıların komplolarını püskürtmek için Tebük'e gitti. Bazı kabilelerle sulh yapıp Medine'ye döndü. Bu, Allah'ın salât ve selâmı üzerinde olsun, yaptığı son gazve idi. Bu sene içerisinde birçok kabile İslam'a girdi. Bu kabilelerin heyetleri arasında Temim heyeti, Tay heyeti, Abdülkays heyeti ve Benu Hanife heyeti de vardı ve bunların hepsi İslam'ı kabul etti. Bu yılda Rasulullah, Ebu Bekir'e insanlarla birlikte hac yapmasını emretti ve Ali r.a da onunla birlikte gönderdi. Ve ona, müşriklerden beri olmak için Beraat suresini okumasını emretti. Ali r.a, kurban gününde şöyle demiştir: “Ey insanlar! Hiçbir kâfir cennete girmeyecek; hiçbir müşrik bu yıldan sonra hac yapmayacak, Kâbe'yi çıplak tavaf etmeyecektir. Kimin Rasulullah'la ahdi varsa o, süresi boyunca geçerlidir.”

Hicretin onuncu yılında Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem Hac yapmaya karar verdi. Medine içinden ve dışından insanları kendisiyle hac yapmaları için davet etti. Zilhuleyfe’de ihrama girdi ve Zilhicce ayında Mekke’ye vardı. Tavaf ve sa’y yaptı ve insanlara nasıl hac yapılacağını öğretti. Arafat dağında kapsayıcı ve önemli bir hutbe verdi. Bu hutbede adil İslam hükümlerini pekiştirip şöyle dedi:

“Ey insanlar! Bilmiyorum, belki de bugünden sonra burada sizinle bir daha buluşamayacağım. Allah’ın rahmeti bugün sözümü işitip onu iyice kavrayanların üzerine olsun! Benim bu sözlerimi burada bulunanlar bulunmayanlara bildirsin. Biliniz ki bu şehriniz Mekke, bugününüz Arefe ve bu ayınız Zilhicce nasıl mukaddes ve dokunulmaz ise mallarınız ve canlarınız da aynı şekilde dokunulmazdır. Cahiliye devrindeki her türlü ribâ kaldırılmıştır, ayağımın altındadır. Fakat ana paranız sizindir. Ne haksızlık edin ne de haksızlığa uğrayın. Kaldırdığım ilk faiz amcam Abbas b. Abdülmuttalib’in faizidir. Cahiliye devrinin kan davaları da kaldırılmıştır. Kaldırdığım ilk kan davası akrabalarımdan Rebîa b. Hâris b. Abdülmuttalib’in oğlu Âmir’in kan davasıdır. Ey insanlar! Kadınların haklarına riayet etmenizi ve bu hususta Allah’tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz, kadınları Allah’ın emaneti olarak aldınız. Onların namus ve iffetini Allah adına söz vererek helâl edindiniz. Dikkat edin! Sizin kadınlar üzerinde hakkınız olduğu gibi onların da sizin üzerinizde

hakları vardır. Sizin onlar üzerindeki hakkınız iffet ve namuslarını korumalarıdır. Size karşı geldiklerinde onları hafifçe dövün. Kadınların sizin üzerinizdeki hakları geleneklere uygun biçimde yiyecek ve giyeceklerini sağlamanızdır. Kadınlar hususunda Allah'tan korkun ve onlara en iyi şekilde davranın... Ey müminler! Size iki emanet bırakıyorum. Onlara sımsıkı sarıldığınız takdirde bir daha asla yolunuzu şaşırmazsınız. Bunlar Allah'ın kitabı Kur'an'la peygamberinin sünnetidir..."

Daha sonra Rasulullah: "Ey insanlar! Yarın beni sizden soracaklar. O zaman ne diyeceksiniz?" deyince ashap, "Allah'ın risâletini tebliğ ettin, görevini yaptın, bize nasihatte bulundun diye şahitlik ederiz." dediler. Bunun üzerine Rasulullah şehadet parmağını semaya doğru kaldırdı, sonra da insanlara doğru çevirip indirerek: "Şahit ol yâ Rab, şahit ol yâ Rab, şahit ol yâ Rab!" dedi.

Yüce Allah, İslam dinini tamamlayıp tüm usulleri sabitledikten sonra Arafat'ta şu ayeti indirdi: "Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı seçtim." (Maide 3)

Bu Hacca, Veda Haccı denilmiştir, çünkü Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem insanlarla vedalaşmış ve bundan sonra Hac yapmamıştır. Hicretin on birinci yılının Safer ayında Rasulallah Sallallahu Aleyhi Vesellem hastalanmaya başladı, ağrı şiddetlenince Ebû Bekir r.a'a kendisinin yerine namazda imamlık yapmasını emretti. Rebiülevvel ayının on ikinci günü olan pazartesi günü, hastalığı ağırlaştı ve Muhammed s.a.v, vefat etti. Müslümanlar büyük bir üzüntü yaşadılar. Daha sonra salı günü çarşamba gecesi, yıkandı; üzerine namaz kılındı ve Âişe'nin evine defnedildi. Fakat onun dini kıyamete kadar devam edecektir.

Daha sonra Müslümanlar mağaradaki ve hicretteki arkadaşı Ebubekir'i r.a kendilerine halife olarak seçtiler. Sonra Ömer'i, sonra Osman'ı, sonra da Ali'yi halife olarak seçtiler, onlar da görevlerini yerine getirdiler. Onlar hidayet sahibi halifelerdir. Allah hepsinden razı olsun.

Yüce Allah, Resulü Muhammed'e çok büyük nimetler vermiş, ona güzel ahlâkı tavsiye etmiş ve şöyle buyurmuştur: "Seni yetim bulup da barındırmadı mı? Seni yolunu kaybetmiş olarak bulup da yola iletmedi mi? Seni ihtiyaç içinde bulup da zengin etmedi mi? Öyleyse sakın yetimi ezme! Sakın isteyeni azarlama! Rabbinin nimetine gelince; işte onu anlat." (Duha 6-11)

Kendisinden başka kimsede toplanmayan güzel ahlakı nedeniyle yüce Allah onu şöyle övmüştür: “Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin.” (Kalem 4)

Bu güzel ahlakla, iyi niteliklerle ve Allah’ın izniyle tüm kalpleri etrafına toplamış ve ısındırmıştır: “Allah’ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet. Onlar için Allah’tan bağışlama dile. İş konusunda onlarla müşavere et. Bir kere de karar verip azmettin mi, artık Allah’a tevekkül et, (ona dayanıp güven). Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.” (Ali İmran 159)

Yüce Allah; Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem’i tüm insanlığa peygamber olarak göndermiş, Kur’anı onun üzerinde indirmiş ve Allah’a davet etmesini emretmiştir: “Ey Peygamber! Biz seni bir şahit, bir müjdeleyici, bir uyarıcı; Allah’ın izniyle kendi yoluna çağıran bir davetçi ve aydınlatıcı bir kandil olarak gönderdik.” (Ahzab 46)

Yüce Allah Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem’i diğer tüm peygamberler üzerinde üstün kılmıştır. **“Ben altı şeyle diğer peygamberlerden üstün kılındım: Az sözle çok şey ifade etme kabiliyeti bana verildi. Düşmanın kalbine korku salınarak zafere ulaşmam sağlandı. Savaştan alınan ganimetler bana helal kılındı. Bütün yeryüzü benim için temiz bir mekân ve bir mescit kılındı. Ben bütün insanlara peygamber gönderildim. Peygamberler zinciri benimle son buldu.”** *(Müslim, 523)*

Böylece tüm insanların cennete girebilmeleri için ona iman etmeleri ve şeriatına uymaları gerekir. “İşte bu (hükümler) Allah’ın koyduğu sınırlarıdır. Kim Allah’a ve Peygamberine itaat ederse, Allah onu, içinden ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetlere sokar. İşte bu büyük başarıdır.” (Nisa 13)

Yüce Allah, Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem’e inanan ehli kitabı övmüş ve iki defa sevap alacaklarını bildirmiştir: “Bu Kur’an’dan önce kendilerine kitap verdiklerimiz var ya, işte onlar ona da inanırlar. Kur’an kendilerine okunduğu zaman, “Ona inandık, şüphesiz o Rabbimizden gelen gerçektir. Şüphesiz biz ondan önce de müslümandık” derler. İşte onların, sabredip kötülüğü iyilikle savmaları ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcamaları karşılığında,

mükâfatları kendilerine iki kez verilecektir.” (Kasas 52-54)

Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem şöyle dedi: “Üç sınıf insan sevaplarını iki defa alırlar: Ehli kitaptan olup Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem’e ulaşıp ona da iman edip tasdik eden kişiye iki ecir vardır...

Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem’e iman etmeyen kimse kafirdir. Kafirin varacağı yer cehennemdir. Yüce Allah şöyle dedi: “Kim Allah’a ve Peygambere inanmazsa bilsin ki, şüphesiz biz, inkârcılar için alevli bir ateş hazırladık.” (Feth 13)

Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem şöyle dedi: “Muhammed’in canı, elinde olan Zât’a yemin olsun ki; bu ümmetten Yahudi veya Hıristiyan herhangi bir kimse beni duyar da benimle gönderilen dine inanmadan ölürse, mutlaka cehennem ashabından olur!” (Muslim 154)

Şüphesiz Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem beşer olup sadece Allah’ın öğrettiğini bilir, gaybı bilmez, kendisine bile bir hayır ve başkasına bir şerde bulunamaz. Yüce Allah şöyle dedi: **“**De ki: “Allah dilemedikçe ben kendime bir zarar verme ve bir fayda sağlama gücüne sahip değilim. Eğer ben gaybı biliyor olsaydım, daha çok hayır elde etmek isterdim ve bana kötülük dokunmazdı. Ben inanan bir kavim için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim.” (Araf 188)

Yüce Allah onun dinini tüm dinler üzerine üstün kılmıştır: “O, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderendir. (Allah) o hak dini bütün dinlere üstün kılmak için (böyle yaptı). Şahit olarak Allah yeter.” (Feth 28)

Peygamberin görevi gönderildiği hususları tebliğ etmesidir. “Hidayet ise Allah’ın elindedir: Eğer yüz çevirirlerse (bilesin ki), biz seni onlara bekçi göndermedik. Sana düşen, sadece tebliğdir.” (Şura 48)

Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem’in insanlık üzerinde büyük bir fazilet sahibi olması, onların karanlıktan çıkarıp aydınlığa hidayet etmesi nedeniyle yüce Allah onun geçmiş ve gelecek tüm günahlarını affetmiştir. Ayrıca onun üzerine salat ve selam getirmemiz emredilmiştir: “Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber’e salât ediyorlar. Ey iman edenler! Siz de ona salât edin, selâm

edin” (Ahzab 56)

Nebi Sallallahu Aleyhi Vesellem bu dinin yayılması için sahabeyle birlikte çok çaba sarfetmiştir. Bize düşen görev, onlara tabi olmak ve onların sünnetleri takip etmektir: “Andolsun, Allah’ın Resûlünde sizin için; Allah’a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah’ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır.” (Ahzab 21)

İslam, fıtrat ve adalet dinidir. Yüce Allah bu dinden tüm insanlık için razı olmuştur. Bu din insanlığın mutluluğu için gerekli usul, adab, ahlak, ibadet ve muamalatı/alışverişleri kapsamaktadır. Ümmet ancak ona tabi olup amel ederek mutluluğa varır. Aksi takdirde Allah başka bir dini kabul etmez: “Kim İslâm’dan başka bir din ararsa, (bilsin ki o din) ondan kabul edilmeyecek ve o ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.” (Ali imran 85)

Allah’ım! İbrahim’e ve İbrahim’in ailesine salat eylediğin gibi Muhammed’e ve Muhammed’in ailesine salat eyle. Sen övgüye layıksın, şanı yüce olansın.